

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плетньова Романа Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, п'ятої, шостої статті 232 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
5 листопада 2025 року
№ 199-1(II)/2025

Справа № 3-190/2025(386/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Юровська Галина Валентинівна – головуючий, доповідач,
Первомайський Олег Олексійович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плетньова Романа Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, п'ятої, шостої статті 232 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Плетньов Р.В. із клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частини першу, п'яту, шосту статті 232 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Оспорюваними приписами статті 232 Кодексу визначено таке:

– „Допит осіб, впізнання осіб чи речей під час досудового розслідування можуть бути проведені у режимі відеоконференції при трансляції з іншого приміщення (дистанційне досудове розслідування) у випадках:

1) неможливості безпосередньої участі певних осіб у досудовому провадженні за станом здоров'я або з інших поважних причин;

2) необхідності забезпечення безпеки осіб;

3) проведення допиту малолітнього або неповнолітнього свідка, потерпілого;

4) необхідності вжиття таких заходів для забезпечення оперативності досудового розслідування;

5) наявності інших підстав, визначених слідчим, прокурором, слідчим суддею достатніми“ (частина перша);

– „якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями слідчого чи прокурора, знаходиться у приміщенні, розташованому на території, яка перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або на території міста, в якому він розташований, службова особа цього органу досудового розслідування зобов'язана вручити такій особі пам'ятку про її процесуальні права, перевірити її документи, що посвідчують особу, та перебувати поряд з нею до закінчення слідчої (розшукової) дії“ (частина п'ята);

– „якщо особа, яка братиме участь у досудовому розслідуванні дистанційно згідно з рішеннями слідчого чи прокурора, знаходиться у приміщенні, розташованому поза територією, яка перебуває під юрисдикцією органу досудового розслідування, або поза територією міста, в якому він розташований, слідчий, прокурор своєю постановою доручає в межах компетенції органу Національної поліції, органу безпеки, органу Бюро економічної безпеки України, на території юрисдикції якого перебуває така особа, Національному антикорупційному бюро України або Державному бюро розслідувань, здійснити дії, передбачені частиною п'ятою цієї статті. Копія постанови може бути надіслана електронною поштою, факсимільним або іншим засобом зв'язку.

Службова особа органу, що отримав доручення, за погодженням зі слідчим, прокурором, що надав доручення, зобов'язана в найкоротший строк організувати виконання зазначеного доручення“ (частина шоста).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Плетньов Р.В. 8 липня 2025 року подав клопотання слідчому та прокурору про допит його як підозрюваного в режимі відеоконференції (із зазначенням фактичного місцеперебування за кордоном, належною ідентифікацією себе і готовністю забезпечити технічні умови). Слідчий Головного слідчого управління Служби безпеки України 14 липня 2025 року відмовив у задоволенні вказаного клопотання листом, посилаючись на частину п'яту статті 232 Кодексу, і запропонував прибути до Києва особисто. Плетньов Р.В. 24 липня 2025 року подав скаргу на цю відмову до суду. Шевченківський районний суд міста Києва ухвалою від 11 серпня 2025 року відмовив у задоволенні зазначеної скарги; вказана ухвала оскарженню не підлягає.

Шевченківський районний суд міста Києва, відмовляючи у задоволенні скарги Плетньова Р.В., зазначив, що відповідно до частини третьої статті 26 Кодексу слідчий суддя у кримінальному провадженні вирішує лише ті питання, які віднесені до його повноважень, і не може „надавати вказівки слідчому щодо вчинення тих чи інших конкретних процесуальних дій“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу щодо унеможливлення проведення допиту підозрюваного в режимі відеоконференції з-за кордону є неконституційними, „є надмірним формалізмом, який створює процесуальний глухий кут“.

На підтвердження своєї позиції Плетньов Р.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аргументуючи викладені в конституційній скарзі твердження, автор клопотання вказує на те, що „конформне до Конституції України тлумачення статті 232 Кодексу має передбачати, що допит підозрюваного за кордоном у режимі відеоконференції є допустимим“.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Плетньов Р.В. висловив незгоду з тим, як слідчі правоохоронних органів України застосовують частини першу, п'яту статті 232 Кодексу, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності вказаних приписів Кодексу в розумінні вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України звертає увагу на те, що частина шоста статті 232 Кодексу, яку автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України, не була застосована в остаточному судовому рішенні в його справі, тому Плетньов Р.В. не є суб'єктом права на конституційну скаргу щодо відповідності Конституції України

частини шостої статті 232 Кодексу в розумінні вимог частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, Плетньов Р.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55, частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плетньова Романа Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин першої, п'ятої, шостої статті 232 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**